UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

A ante E

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

Adumū aduerbialr̓ ſūptū ſigt oēs nullo excepto vt nō eſt q̄ facit bonū nō eſt vſq3 ad vnū. Curtius. Oēs ad vnū periere

Aduoco cas. pe. cor. ad me voco. Ter. ī phor. Ibo ad forū: atq3 aliquot mihi aduocabo amicos ad hāc rē. Huic 9triū ē auoco. Et aduocare eſt in ſubſidiū vocare ſeu aduocatum hēre. Aug. lib. ij. ciui. dei. Ut eam honoribus talibus aduocarent cultores ſui: ideſt aduocatam haberent.

Aduocati dn̄r q̄ alteri adſūt ī cā. Pla. ī ca. Stultꝰ 9triui diē dū adſto aduocatꝰ cuidā cognato meo: quē hercule luē adeo p didiſſe gaudeo ne me ne q̄cq̄3 ſibi hodie aduocauerit. Inter aduocatū ꝛ p̄ronū h̓ itereē. Ualla exiſtimat: q̄ aduocatꝰ nomē ſit gn̄alꝰ q̄3 p̄ronꝰ: vt nō tm̄ ſignificet eū q̄ alterius cām agit. Siq̄dē q̄cūq3 adeſt alteri in cā officij gr̄a aduocatꝰ appellet̄ ēt ſi nihil dicat neq3 agat: ſ3 q̄ tm̄ paratꝰ ſit defendere. Patronus ,ppꝛie qui agit cām ſ3 accuſati non accuſantis.

Aduolo as. pe. cor. iuxta vl̓ ad aliquē locū volare: ꝛ 9ſtruit̄ cū actō ad vl̓ ī: ꝛ aliqn̄ dtō. Ply. ad ī agrū volateranū palūbiū vis e mari quot ānis aduolat. idē li. x. platea noīat̄ aduolās ad eas q̄ ſe ī mari mergūt. Idē. Caprarūq3 vberibꝰ aduolāt

Ad votū aliq̄d hēre: ꝛ ex ſn̄ia ſ3 hoc videat̄ rōnis: illud cuiuſdā affectus in eandē tn̄ veniunt ſignificationē. Quinti. Habeſne vxorem ex animi tui ſententia. Et alibi ad votū omne fluentem fortuna laſciuit ocium.

Aduſq3 ſigt ad Apul. Jam aduſq3 amnem proueniamus.

A ante E

Aeacꝰ pe. cor. iouis ex europa filꝰ: quē tantę iuſticię fuiſſe d̓r: vt apō īferos aīarū creditꝰ fuerit a plutone delectꝰ iudex cū Minoe ꝛ Rhadamantho: ꝛ peccantiū delicta diſcutere.

Aeas ęantis. fluuius epiri ex Macedonia prius defluens ꝛ in mare ionū cadēs dicēte. Luc. lib. v. Purus in occaſum parui ſed gurgitis ęas Jonio fluit inde mari.

Aedes tā in ſingulari q̄3 ī pl̓i ,p tēplo: ſ3 fere ſp cū adiectiōe: vt ędes ſacra: vl̓ ędes ſacrę: ędes iouis: ędes deoꝝ: ędes pacis: ꝛ hmōi. Ci. ex eo die quo in ędē telluris 9uocati ſumꝰ. Ual. max. li. j. Ea pōtificū admonitiōe effectū ē: vt Marcellus ſeparatis ędibus honoris ac v̓tutis ſimulachra ſtatueret: ſi v̓o abſolute dixerimꝰ: ędes domū tm̄ deſignamꝰ vt meas ędes nō p̄ſcribā. Ea pp apō iuriſcōſultos ,p oī ſpē ędificij dici inuenit̄: vn̄ ꝛ ,p ſepulchro. Ouid. poſuit. eſt mihi marmorea ſacratꝰ ī ęde ſichęꝰ. Pro cubiculo Cur. excubabāt p̄ncipū liberi fuatis noctiū vicibꝰ primi foribꝰ ędis ī q̄ rex acq̄eſcebat. Idē ,p cenacl̓o poſuit cū ait. Stabāt ad foris ędis eiꝰ ī q̄ rex veſcebat̄. Fitq3 ędes: vt ſcribit Ser. ab edo. q̄ in ea ſacrificātes edere 9ſueuerint. Nā q̄dā ſūt noīa q̄ ī initio dipthongant̄ q̄3uis a v̓bo nō dipthōgato deriuent̄: vt ędes ęſculus. Uar. ab aditu fieri putat q̄. ſ. plano pede adibant: vnde etiā primā dipthon. vocalē accepit. Feſt. ędes q̄ ī edito poni ſoleret. alij ędem dici exiſtimant q̄ in ea ęuum degatur.

Aedicula d̓r vbi deū ſimulachra fuāt̄. Ply. li. xxxvj. de venere gnidia ędicl̓a eiꝰ tota aperit̄: vt 9ſpici poſſit vndiq3 effigies deę. Aug. li. ij. ci. dei. nulla ędicula ſacra dignū putauerunt.

Aedificiū ędis 9ſtructio ꝛ ponit̄ ,p oī ſtructura. Nam ędificij appellatiōe non ſolū ſuperficiē ſignari: ſed ſolū quoq3 ipm cui ędificiū ſuppoſitū eſt. Ulpianus putat.

Aedifico as. ,ppꝛie ędē facio q̄3uis ad oē 9ſtructiōis genꝰ ēt ad naues ptineat. Ci. Qui cū maximas ędificaſſet īſtruxiſſetq3 claſſes. vn̄ videt̄ magis ſumi ,p 9ſtruo p̄ſertī cū ei domꝰ addit̄: q2 alr̓ fruſtra domū iungeremꝰ. Idē. Qui cū ędificaſſet ī palatio plenā dignitatis domū. Huiꝰ 9poſita ſūt coędifico ſil̓ ędifico exędifico māifeſte ſeu pfecte ędifico. Ply. d̓ apibꝰ domos p̄mū plebeis ędificāt: deīde regibꝰ. Inędifico itꝰ ędifico. Liu. li. j. ꝛ tu libera a cęteris religiōibꝰ ara eēt tota iouis tēpliq3 eiꝰ qd̓ īędificaret̄ exaugurate fana ſacellaq3 ſtatuit. proędifico vn̄ ,pędificatū q̄ vetēs dicebāt qd̓ ex p̄uato loco ,pceſſerat ī publicū ſolū. Reędifico rurſus ędifico ſupędifico. Hier. Si q̄s āt ſupędificat ſup fūdam̄tū h̓ auꝝ argētū ꝛc̄.

Aedepol pe. cor. aduerbium iurandi: qd̓ eſt q̄ſi per ędem pollucis. Item pol ꝛ perpol quę idem ſignificant.

Aediles pe. ,p. dicti ſūt ab eo q̄ ędes ſacras ꝛ p̄uatas ,pcurarēt Uel ab aditu q̄ facilis ad eos aditus eēt: p̄mo ex plebe duo creati ſūt ędiles: deīde ,pcedēte tpe duo ex p̄ricijs adiūcti ſūt q̄ a ſolio eburno qd̓ eis datū ē. Curules d̓r ſūt. Offm̄ ędiliū erat ludos publicos exhibē ꝛ ſacras p̄uatas ędes ,pcurare totā vrbē tueri vt cloacę ꝛ aq̄ductꝰ ꝛ q̄q3 publica ędificia munda ꝛ ītegra eēnt loca in theatro aſſignare. Si q̄ſpiā ſeruū aut iumētū morboſu3 vitioſu3 ,p ītegro ſanoq3 vēdidiſſet edicto ędiliū emptori ſuccurrebat̄. Idēq3 edictū ędilitiū dicebat̄ ſiue editiōes ędilitię. Fiunt ꝛ alij ędiles q̄ frumento p̄erant a cęſare creati ꝛ a cerere cereales noīati ſūt. vt ſcribit Pomp. His cura rerū vendendarū neq3 fraus fieret: ꝛ menſurarum cōmiſſa erat. Scribit Diony. hali. lib. vj. anti. Ad offm̄ ędiliū pertinuiſſe vt curam haberent annonę forēſis copięq3 cibarioꝝ editiones edi. hi apud gręcos agoranomi vocant̄ a foro reꝝ venaliū cui regulā pręſcribunt.

Aedilitas ipſa dignitas. Sue. in Cę. Siquidem ante paucos dies q̄3 ędilitatem iniret.

Aedilitiū idē qd̓ ędilitas ꝛ magiſtratus. Cic. lib. ii. offi. Pub. Craſ. tum cognomine diues: tum copijs functus eſt ędilitio maximo munere. idem ſignificat ędilitatus us.

Aedilitiꝰ a. ū. nom̄ poſſeſ. vt cōitia ędilitia ī q̄bꝰ creabāt̄ ędiles

Aedilitius. ij. qui ędilitate functus eſt.

Aeditus ędis tutor. i. curā gerēs ab ędibꝰ ſacris q̄s tuetur.

Aedituor ędem tueor. vn̄ ędituētes ,p ędes ſacras tuentes.

Aeditimꝰ pe. cor. gellio auctore ea forma d̓r: ſicut finitimꝰ legitimus ,p eo q̄ ędibꝰ p̄eſt q̄ſi ędis ītimꝰ. Sic clauſtritimꝰ: q̄ clauſtris ianuę p̄eſt. Aug. li. v. cō. ſciuiſti eū 9prēdi ab ęditimis fori tanq̄3 furē. Ci. in Uer. Aeditimi cuſtodeſq3 mature ſentiunt diuerſantē ī quodā tugurio extra vrbē. S3 pro eo nūc vt Uar. lib. iij. de lin. lati. ait. Aeditiuus vſurpat̄. Lucre. pro ędituis vtit̄ ędituentes. Hoſpitibus loca quę complerant ędituentes. Hos gręci νεωκόρυς neocoros vocant.

Aedo is. didi. itum. ab e qd̓ ē extra: q̄ſi extra do. vn̄ ędere ſigt emittere, ,pmere ī lucē dare: manifeſtare. Sic dicimꝰ aliquē edidiſſe librū. vn̄ ędıtio publicatio. Et q̄m q̄ generāt̄ ī lucē ,pmunt̄ factū eſt vt ędere ſic generare. Hor. li. j. car. Męcenas atauis ędite regibus. Et ędere eſt exhibere qd̓ eſt ſpectaculis cōmodatū. Sue. in Cęſ. Aedidit ſpectaculi varij generis munus gladiatorū. vn̄ ęditores ludoꝝ exhibitores dicti ſunt. per ę dipth. inuenio antiquitus.

Aedon grece αἰδὼν Luſcinia. Uirgil. Quodq3 leues calami quę ſuauis cantat ędon.

Aeditꝰ. a. um. pe. cor. altꝰ ꝛ fortis d̓r. Hor. ī ſer. vtribꝰ ęditior cędebat vt ī grege taurꝰ. Et ędita loca dn̄r alta ac ſeſe oſ̄dētia. Scriturq3 cū dipthon. vt differat ab edo ,p comedo.

Aeditius iudex quē vna pars elegerit. Ci. ,p Plan. Neq3 eni q̄cq̄3 aliud in hac lege niſi ęditicios iudices ſeruatis.

Aegeus theſei pr̄ athenaꝝ rex: a quo ęgeū mare: vt q̄dā putāt

Aegeū mare: vt q̄dā dici volūt q̄ ī eo ęgeus theſei pr̄ ſe p̄cipitauerit. Alij q̄ Aege amazonū regina ī eo pierit. Strab. ab ęgis oppido ī Enboea. Ply. ab αἶγα capra deriuat q̄ li. iiij ſic ſcribit. Plurimis īſulis 9ſperſū cui nomē dedit ſcopulꝰ īter ternū ꝛ chiū veriꝰ q̄3 īſula aex noīe a ſpē caprę: q̄ a grecis ita appellat̄ repēte e mari exiliēs. Soli. Inter tenedu3 ꝛ chiū ē claros īſula q̄ Aegeꝰ ſinus pādit̄ ab dextra Antādrū ſaxū ē. Hoc eni3 veriꝰ q̄3 īſula cognominari meruit. Id q̄m viſcētibꝰ ,pcul caprę ſil̓e credit̄ quā gręci Aegea nūcupant Aegeꝰ inq̄t ab eo ſinꝰ ē appellatꝰ. Uar. Aegeū inq̄t dictū ab īſula q̄ ī eo mari ſcopuli ī pelago vocāt̄ a ſil̓itudīe caprarū ęges Pacu. ęges ferme aderāt ęquore ī alto ratibꝰ repētibꝰ

Aegę pluralis numeri: vel ęge. eo. vrbs Cilicię. Quo etiam nomine dicta eſt inſula in mari ęgeo.

Aegea nomen duarum vrbium vt ſcribit Ptol. quarum vna eſt in Emathia: alia in Mauritania.

Aegęon nomen gigantis.

Aegialeus Medeę frater. Aegiale. es. ſiue ęgialea. ę. nomen ,pprium vxoris Diomedis.

Aegialus latine dici pōt littus. Quo nomine dicta eſt Achaia

ꝓpter vrbes per ordinem poſitas.
Aegeria nympha fuit q̄ colebat̄ i aricino lacu: cū qua Numa Pōpilius ⁊ ꝯnubiū ⁊ colloquiū ſe hēre ſimulauit ſup cultū religionū quo armorum ⁊ pręde ſtudio flagrantem po.ro. abſtraheret. Unde Ouid. Aegeria ē que prębet aquas dea grata camenis illa numę coniunx conſiliumqꝫ fuit.
Aegis idis munimētū pectoris ęneū cū gorgonis capite. Qđ ſi a pector̄ numīs ęgis. Si ī corpe hoīs lorica đr. et a capra nomē deductū ē: qr de corio ei⁹ fiebat. Et iđ minerua hēre gorgon in capite đr: qr prudentia ſua q̄ſi alios ſaxeos reddit.
Aegiochus dict⁹ ē Juppit̄ ꝙ corio capellę amaltheę vſus fuerit ꝑ ſcuto q̄n ꝯ Titinas dimicauit vt inq̄t Lactan. lib. j.
Aegides pe. ꝓ. patronymicum eſt ab egeo Teſei patre. Ouid. Perfidus ęgides ducentia fila ſecutus.
Aegylos eſt abſceſſus iter nares ⁊ angulū maiorē oculoꝝ per quē pituita aſſidue diſtillat: ⁊ ſi negligat̄ ad oſſa vſqꝫ dehiſcit in fiſtulā. Differt ab Aegylope: id qđ Crithen h̄ ē ordeū vulgo ordeolū appellāt: ⁊ galenus poſthiā crithe abſceſſus ē puſillus oblōguſqꝫ ſub ipm palpebrę torulū: hoc eſt vt ait Celſus ſup piloꝝ locū. Officit luminibus. Et qđ vocat̄ ancylops ſiue ancyloblepharos quo palpebrę coaleſcūt iter ſe apeririqꝫ nō pōt oculus. Cui nō admodū abſīlis ē morbus qui encāthis vocat̄: in ipſo angulo tuberculū qđ palpebras parū deduci patit̄. Sꝫ ⁊ ſi membroꝝ articuli ſic haberent velut comprenſi. Ancyla ⁊ ancyloſis vocatur.
Aegina pe. ꝓ. fuit Aſopi Boetie regis filia a q̄ vrbs peloponēſo adiacēs ꝯ atticā Aeginna vocat̄. Et a qua Aeacus eiuſqꝫ poſteri gen⁹ duxiſſe ferunt̄. De hac Ouid. li. vj. met. Aeacus Aeginā genitricis noīe dixit. Hinc Aeginēſes dicti ſunt.
Aegyſtus Thyeſtis fili⁹ q̄ a capris nutritus fuiſſe perhibetur.
Aegle nympha ſolis ex Neera filia latine ſplēdor dicitur.
Aegloga pe. cor. capraꝝ ſeu reꝝ paſtoralium ſermo đr. Aegon enī caprarum. Logos ſermo dicit̄. At ecloga ſine dipth. electio vel explanatio elegātia dicit̄: vt inquit Ply. lib. iiij. epiſtolaꝝ. ⁊ Euſe. lib. iiij. eccle. hiſtorię contra Tortelium.
Aegon nomen paſtoris ⁊ caprile ſignificat. Quo etiaꝫ nomine promontorium lemni dictum eſt.
Aegocephalus pe. cor. vt Ariſt. lib. ij. de animalib⁹ inquit auis eſt quę lyenę omnino caret.
Aegonomus pe. cor. caprarum ductor qui ⁊ ępolus dicit̄ ὅτι ἄιξαι γὸς καὶ νέμω τὸ βοσκῶ ὅθεν τὸ νέμος τοῦ νεμεός. imo loc⁹ apt⁹ capꝫ ꝯpaſcēdis: id oñdit ꝓpa đriuatio
Aegolethron: hęrba in pōto alba dicta a capris interimendis ἄιγα greci caprā noīant ὄλεθρι ὀμ pernitioſum exitiale.
Aegoceros otis. vel ęgoceron pe. cor. aīal: alio noīe capricornus đr. Hier. ꝯ iouī. Magna iniuria nuptiaꝝ vt inter ſcorpios q̄dē ⁊ centauros ⁊ cancros ⁊ piſces: ⁊ ęgocerotas. i. capricornos vxorē maritūqꝫ conſtituerint. λεγεταὶ ὅτι τὸ κέρας καὶ ἄι. Luc. Aegoceron cancrūqꝫ tenet.
Aegos thracię fluuius: ad cuius oſtia claſſis athenieſiū a Lyſandro capta fuit. Ply. li. ij. Idqꝫ factū īterdiu ī thracię ꝑte ad ęgos flumē: cuius loci Accolę Aegopotamitę noīantur.
Aegipanes ſūt nudi leues capnos pedes hn̄tes veteres hmōi mōſtra ꝓ ſemideis ſiue ꝓ ſiluestrib⁹ dijs coluerunt: quēadmodū Faunos ſyluanoſqꝫ. Faunos ac ſatyros nemoꝝ deos eē dicentes: panas agroꝝ Syluanos ſyluaꝝ. Uide in dictione ſatyri. Ouid. Sūt mihi ſemidei: ſunt ruſtica numina nymphę. Et fauni ſatyriqꝫ ⁊ mōticolę ſyluani. Quos q̄m cęli nōdū dignamur honore. Pōpo. mella ſcribit vltra athlātem Mauritanię mōtē noctu ꝑ ſępe viſa lumīa ⁊ crepitus cymbaloꝝ ac fiſtulaꝝ cātus auditos: nec die repertū quēq̄ꝫ. Idcirco pro ꝯſtanti habitū hos faunos eſſe ac ſatyros.
Aeger a. um. ab ago is. per ꝯriū ꝙ actiōe vacet: ſiue ꝙ qui morbo correptus eſt grauius agitet̄. Et dicimus hic eſt ęger pedibus: ⁊ hic eſt pedibus ęgris. Ual. ma. li. v. dixit. Pulſu venarum comperit cuius morbi ęger eſſet.
Aegreo es. eger ſum. a quo Aegreſco: qđ magis ē in vſu. ęgerſio. Ply. li. x. Corui ān ſolſtitiū generāt. Itē ęgreſcunt ſexagenis diebus ſiti maxīe anteq̄ꝫ fici coquant̄ autūno.

Aegre aduerbium: ſig̃t moleſte dolēter: iniquo aīo. Teren. in Ecy. Sꝫ reprimā me ne ęgre q̄cq̄ꝫ ex me audiat. Item ęgre male difficulter. Uir. li. iij. Ge. Ergo ęgre raſtris terras rimantur. Col. li. j. Seruos quoqꝫ q̄ ſecuturi patrēfami. ſunt non ęgre pedibus ingredi. i. inuitus vel difficulter.
Aegroto. as. pen. ꝓ. Infirmus ſum a quo ęgrotatio que ſic ab ęgritudine diſtinguit̄: vt docet Hiero. ſup Joel. ꝙ ęgritudinē animi dicim⁹ alioq̄n corpis nō ęgritudo ſꝫ ęgrotatio đr̄. Idē ad Julianū diaconū. Quāquā ita me iugis tā corpis ęgrotatio q̄ꝫ aīę ęgritudo ꝯſumpſerit vt morte īminēte nec mei pene memor fuerim. Cic. Sed ꝓprie vt ęgrotatio ī corpe: ſic ęgritudo in aīo noīat̄. Uñ ipe li. iiij. tuſ. diffinit q̄d ſit ęgritudo. Stulta ęgritudo ē q̄ efficiunt̄: in malis opinatis aīoſqꝫ demittūt ⁊ ꝯtrahunt rōni nō obtemperātes. Inuenit̄ tñ ęger dici ēt de corpe: ⁊ ęgrotus de aīo. Sal. Antonius pedibus ęger q̄ ꝑlio adeſſe neq̄bat. Hora. in ſer. Quo me ęgrotare putes aī vitio. Ab ęgroto ſit coęgroto. Hiero. Quod ſi ipſa languerit coęgrotandum eſt: ⁊ nunq̄ꝫ ab eius lectulo cedendum.
Aegrimonia pe. cor. idē eſt quod ęgritudo. Pla. in Ru. Tantiſper dum abſcedat a me hęc ęgrimonia,
Aegyptus regio ī aphrica vel ſm aliquos aphrice proxima ab ęgypto Danai fratre ſic appellata prius ęria dcā. Hec teſte Plynio lib. v. ab oriēte rubro mari: aſſyrieqꝫ coniungit̄ ab occaſu cyrenē ⁊ aphricę reſiduū habet a meridie vſqꝫ in ęthiopiā ꝓtēdit̄: a ſeptētriōe hꝫ mare ęgyptiū Eius īſignes vrbes ſūt Thebę Abedos Alexādria Babylō ⁊ Mēphis. In hac vt Plato inq̄t nunq̄ꝫ viſū ē pluere: ſꝫ nili īundatione fęcūdat̄. Ei⁹ figura triq̄tra ē quā efficit nil⁹ ita ſe diuidens. Ab ęgyptus fiunt adiectiua. Aegyptius a. um. ⁊ ęgyptiaticus ęgyptiatica ęgyptiaticum.
Aegyptini pe. pro. dicunt̄ ęthiopes: qr ęgyptijs ſunt finitimi.
Aelius ⁊ ęlia noīa ſunt ꝓpria ro. carent aſpiratione.
Aelia regio in aſia inter Myſiam ⁊ Joniam. Eſt vrbs quedā calabrię a qua ęlianus a. um.
Aelurus pe. ꝓ. latine Catus ⁊ Felis dicit̄. Ariſto. lib. de aīalibus. Aeluri ⁊ ichneumōes tot numero pariūt q̄t canes. Aelianus ęlioꝝ mas q̄dē libidinoſiſſimus eſt: fęminina autem amātiſſima ꝓlis fugit coitū cū maribus q̄m ſemē mittūt calidiſſimū: ⁊ q̄ſi ignē genitalia adurens. Hoc cernēs mas cōmunē fętū dilaniat. illa vo ꝓlis deſiderio mares libidine ardentes adit rurſus. Gel. lib. xix. Aeluroꝝ quoqꝫ oculi ad eaſdem vices lunę maiores fiunt aut minores.
Aemiliam gētē appellatā dicūt a Mamerco Pythagorę ph̄i filio: cui ꝓpter vnicā humanitatē cognomen fuit ęmiles. Nā ęmiliā gręci ſermonis lepiditatē vocant. Hęc familia ęmilianę Romę honęſtiſſima fuit a q̄ ęmilianus appellat⁹ eſt Scipio aphricanus minor q̄ſi ęmilij filius q̄ ꝑ adoptionē inſertus fuit familię ſcipionū. Aemilia via ab Aemilio ꝯſule dicta eſt quę a placētia ariminū vſqꝫ ꝑducta ē ęmiliana ędificia erāt extra Romā: de q̄b⁹ Corneli⁹ Tacit⁹ plus infamię ad īcēdiū habuit: qr ꝑdijs Tiligini ęmilianis ꝓruperat. Aemilia regio italię q̄ ⁊ flaminea Romādiola ēt đr̄. In qua ſunt vrbes Ariminū: Ceſena: Saſſina: Rauenna: Fauentia: Immola: Forūliuij: Bononia: ⁊ Ferraria.
Aemonia pe. cor. regio quę poſtea dicta eſt Theſſalia. ab Aemone Deucaliōis filio prius Pyrrhea dicta a pyrrha Deucaliōis vxore. Quidā tamē cū aſpiratiōe ſcribūt Hemonia
Aemulor pe. cor. vt Apule. inq̄t ab amo deſcendit: vñ ⁊ ꝑmā vocalē accepit amare ſig̃t inuidere ꝑ antiphraſin. Aemulari igit̄ inuidere ē a cōtrario ſenſu: vt in actibus apoſtolicis Et pr̄iarchę ęmulātes Joſeph vendiderūt in ęgyptuꝫ. In Eſa. Effraim non ęmulabit̄ Judā: ⁊ Judas non pugnabitur contra Ephraim. Aliquādo ęmulari ſig̃t imitari: vnde ęmulus dicit̄ eiuſdē rei ſtudioſus ⁊ ſectator. Hoc q̄ aliquē imitatur: ⁊ ſequit̄ qđ nō niſi amore fieri poteſt. Cice. pro. Marcel. Illo ęmulo atqꝫ incitatore ſtudiorū meoruꝫ atqꝫ laboꝝ. Differūt tamē ęmulatio ⁊ imitatio: ꝙ imitatio ſimplex eſt ⁊ liuorē nō adimittit: ęmulatio aūt habet q̄dē imi-

tandi ſtudium: ſʒ cum malitie operatione: licet hoc ſine vitio eſſe poſſit: vt cū meliorē videamus conamur nō inuidia ſʒ amore ipſius virtutis reddere nos pares aut ſuperiores. Uñ eſt illud. Stimulos dedit emula virtus. Aliqñ emulari eſt participē eſſe: vt Noli emulari in malignantibus.

Aenaria inſula a ſtatiōe nauium enee dicta: vt ait Ply. Hec ⁊ Inarime dr̄ pithecuſaq̄ʒ. Nunc Iſchia de nomine oppidi co rendicis imaginem preferentis in monte.

Aenna ciuitas eſt in metullio ⁊ vmbilico ſicilie collocata q̄ cū ob prefecti ſeuitiam a Romanis deſciuiſſet. Qui ad concionem conuocatos enenſes vltima interuectione clam ſubmiſſis militibus armatis deleuit.

Aeneas pe. ꝓ. nom̄ viri troiani a Uirg. celebrati dict⁹ Aeneas vt q̄dā putāt ab αἰνέω εις qḋ ē laudo. Nā αἶνος laus latine dr̄ q̄ tñ ꝓcedere nō poterūt in rei veritate ſic (nō dico citemus totā greciā) ſʒ vel ſolū verſiculū Homeri adduxerimus quē volo legāt τῶδε καὶ ἐνειας ὄνομ ἔσσεται καὶ τὰ λοιπα. Ab Aenea dicti ſūt eneade Troiani.

Aenea vrbs in regione Creſſae. Liui. lib. xl. Proficiſcuntur a Theſſalonica Aeneam ad ſtatutum ſacrificiuʒ.

Aeni vt auctor eſt Ptol. inſula eſt iuxta arabicum ſinum.

Aenus genus vaſis. ab ere qḋ ⁊ Cacabus ſiue caldaria dr̄. Diuidit̄ qñqʒ dipth. ꝑ diereſim ⁊ tūc vt Ser. docet aſpiratio interponitur: vt apud Horatium. Sub noctem gelidam lignis calefactat ahenum. Uirg. Aut folijs vndam tepidi deſpumat aheni. Huius diminutiuum eſt Aenulus.

Aene⁹ enea um. pe. cor. idē eſt qḋ ereus: ⁊ ſil̄r diereſim qñqʒ patit̄. Hora. in ep̄lis. Si recte facies hic murus ahene⁹ eſto. Aliqñ ponit̄ ꝓ forti. Hora. Incluſam danaen turris ahenea

Aenatores dicti ſūt tubicines ab enea tuba. Amian⁹ li. xix. Cū ſupeſſet exiguū noctis eneatoꝝ clangore ductore vrbem vt mox caſurā terribili corona cinxerūt. Et li. xxiiij. Aeneatorū accētu ſigno dato ꝓgrediēdi ad pugnā ad arma ꝯcurſuʒ eſt

Aenobarbus dictus ē Domitius qm̄ Caſtor ⁊ pollux cū de victoria nunciarēt Domitio: ipſeqʒ minime credēs narrantibus eſſet malas barbāqʒ manibus permulſerunt ⁊ ex fuſca in flauā ꝯuerterunt. Uñ a barba rutila eneiqʒ coloris enobarbi dicti. Quod poſtea Domitioꝝ cognomen fuit.

Aenigma atis. obſcura allegoria vl̄ q̄ſtio obſcura q̄ difficile ītelligit̄ niſi apiat̄: vt illud ī lib. Iudicū. De comedēte exiuit cib⁹: ⁊ de forti egreſſa ē dulcedo. Ab αἰνίττω obſcure loquor īnuo. Innuit̄ eñ q̄ddā qḋ plurib⁹ explicādū eſt. Hinc Aenigmatiſtes q̄ enigmata facit ſeu ꝓponit. Hiero. ꝯ Ioui. Sʒ q̄d ad nr̄ʒ αἰνιγματιστήν enigmatiſtē cui⁹ libros m̄lto difficili⁹ ē noſſe q̄ʒ vīcere. Hui⁹ ſig̃atiōis eſt Aenigmaticus.

Aeolus pe. cor. Iouis filius. a quo Aeolia: ⁊ ventoꝝ rex appellatur latine varius ſiue doloſus dicitur.

Aeolia regio duplex ē. Una in Aſia grecoꝝ colonia media īter Myſiā ⁊ Ioniā. Alia ab Aeolijs ſeptē īſulis intra Siciliaʒ ⁊ Italiā quarū noīa ſunt hec Hiera. Strōgile Didyme Eriphuſa Phenicuſa ⁊ Enonymos. Stra. lib. vj. Ply. libro. iij. Solinus mella de.

Aeolijs que alijs noībus a nr̄is vulcanie ephestiades a grecis nuncupant̄. Dicte eolie ab eolo Iouis filio. Dr̄ ēt lipara a liparo auſonius regis filio qui eā añ eolum rexit. Hinc Aeoliū mare dictū eſt qḋ Aſiatico littori adiacet ab Aeolijs pulſis olim colonis. Nam antea myſium dicebatur.

Aeon: grece Aeuum latine dicitur.

Aepolus pe. cor. Caprarius: Aepoliū Caprarum grex.

Aepy. vrbs Neſtoris in montibus ſita. Nam Aepy. ſublime denotat. Aepyſ. altus.

Aequ⁹. a. um. plan⁹ ab aq̄: q̄ equā ſupficiē hēre videat̄ ita vt imaginē tāqʒ ſpeculū reddat. Per trāſlatiōeʒ ponit̄ ꝓ iuſto q̄ nullā ī parte īclinat̄. Equus ꝓ aīali nō dipthongatur.

Aeque aduerbiū ſig̃t iuſte. Sene. Iudex q̄ pte in audita altera aliq̄d ſtatuit ēt ſi eq̄ ſtatuerit: haud equus fuit. Interdū ſig̃t Tā vl̄ tm̄ vl̄ ſil̄r: vt tu es eq̄ bonus: ac doct⁹ Sueto. ī Ceſa. Nihil eq̄ ac iudicis acerbitas ꝓfuit. Uirgi. lib. ij. Geor. Negant alios eque ſerpentibus agros dulcem ferre cibum

Aequo equas explano Ply. Aeq̄to deinde pauimēto īfundit̄ oleū. Et Aeq̄re ē cū Aeq̄tate diuidere. Uirg. Operūqʒ laborē ꝑtib⁹ eq̄bat iuſtis. Aliqñ ꝯtinuare. Idē felix ſi ꝓtinus illū equaſſet nocti luduʒ. Huius compoſita. Adequo. Coequo. Exequo ⁊ ꝑequo que ſcḋm prepoſitiones ſignificant.

Aequamentum equatio eſt quod ⁊ libramentum dicitur. Nā equimentum aliud ſignificat.

Aequanimis pe. cor. q̄ ē equi aī: qui nec ꝓſperis extollitur: nec aduerſis frangit̄. Hinc eq̄nimitas q̄ eſt fauor ⁊ ꝓpitius aīus Teren. in adel. Facite eq̄nimitas poete ad ſcribendū augeat īduſtriā. Aeq̄nimiter moderate: patiēter: equo aīo.

Aeq̄tas: mō planiciē: mō iuſtitiā ſig̃t cui⁹ ꝯtrariū eſt iniquitas.

Aequeuus: coetaneus: ab equalitate eui dicitur.

Aeq̄lis. planus. Uñ eq̄lis Cāpus. Qñqʒ ꝓ ſil̄i ponit̄ ⁊ ex equo Ply. cū ⁊ ipſe eq̄lē fortunā expertus fuiſſem. Qñqʒ ꝓ coetaneo. Ci. in Cato. Nec cū eq̄lib⁹ ſolū q̄ pauci admodū reſtāt Differūt tm̄ abinuicē q̄ eq̄les ſūt eorūdē annoꝝ. Coetanei ī eodē tpe ſʒ diuerſis annis ⁊ diſparib⁹ vt Ci. ⁊ Auguſtus fuerunt coetanei lʒ Cice. maior natu fuerit: ſʒ nō equales. Hinc equalitas ſil̄itudo paritas. Aequaliter ſil̄r pariter.

Aequabilis idem qḋ equalis. Cice. Et vox reducitur in ſonuʒ quendam equabilem atqʒ conſtantem.

Aequilaneū: ex toto dimidiū ſig̃t. dictū a lotione lane que dr̄ equilaneo redire cum dimidium decidit ſordibus.

Aeq̄man⁹ pe. cor. q̄ vtraqʒ manu vtit̄ ⁊ ita leua opat̄ ſic̄ dextra

Aeq̄libriū eq̄tio libre qḋ ⁊ equamentū ⁊ libramentū dr̄ Trutina cū ꝓ bilācis ſeu ſtatere lingua ſumit̄. Gel. Nā cui mēbrū ab alio ruptū eſt ſi ipſe itidē rūpere per talionē velit quero an efficere poſſit rumpendi pariter mēbri equilibriuʒ. In q̄ re primū ea difficultas eſt īexplicabilis. Quin ſi membrū inquit alter īprudens ruperit. Quod enim per imprudentiam factū eſt retaliari per imprudentiam debet.

Aeq̄noctiū ex eq̄litate noctiū dr̄ q̄ tunc dies ⁊ nox horarū ſpatio eq̄les ſint. Duo ſunt aūt equinoctia vernale. ſ. ⁊ autūnale: vernale fit q̄rto idus martias vel circa. viij. kal̄. aprilis ⁊ in octaua parte arietis conficit̄. autūnale. xviij. kal̄. octob. ad vergiliaꝝ occaſuʒ dieb⁹ q̄draginta q̄ annū olim in duas tm̄ ptes diuidebāt h̄ ē in eſtiuū ⁊ hyemale ſolſtitiū. Ab eq̄noctiū fit adiectiuū equinoctiale: vt tempus equinoctiale.

Aequidiale dictum ab antiquis q̄ nunc dicimus equinoctiale quia nox diei potius q̄ʒ dies nocti annumerari debet. Sic etiam equidium q̄ nunc equinoctium.

Aequipolleo. les. per duplex. ll. parem poteſtatem habeo. Unde equipollentia equiualentia.

Aequipero as. pe. cor. ſignificat comparo: ſiue equo.

Aequiualeo. es. pe. cor. quaſi eque poſſum.

Aequiuocum pe. cor. eſt qḋ greci dicūt homonymō ⁊ a Martiano vocat̄ pluriuocū: qm̄ plurib⁹ reb⁹ eadē eſt appellatio.

Aequor ab aqua nomen deductū q̄ equā ſuperficieʒ habeat: cum nō fluctuat: ⁊ ꝓprie denotat ſuperficiē. Amb. lib. Hexa. Et cū ſit altitudo diuerſa: indiſcreta tm̄ dorſi eius equalitas. Uñ ⁊ equor appellatū arbitror q̄ ſupficies eius equalis ſit q̄ licet aque fluctuantes velut montes erigant̄: ſedatis ſurſum tēpeſtatibus adequant̄. Hinc dicimus equora campi ⁊ equora ponti. Ci. lib. ij. acade. Ab equo. i. plano vocabulū accepiſſe ꝯfirmat: q̄ tam plane videt̄ q̄ʒ mare equū. De cāpo. Uirg. li. iij. geo. At ꝓus ignotū fero q̄ʒ ſcindimus equor Idē de mari equora pōti. Nec ſolū de mari ſʒ ēt de fluuio dr̄: vt apud eūdē. Uirideſqʒ ſecāt placido equore ſyluas. Accipit̄ tm̄ qñqʒ ꝓ ipſo mari: vt Bis denis phrygiū ꝯſcēdi nauibus equor. Qñqʒ ꝓ ere. Aſpice bis ſenos volitātes equore cignos. Ab equor fit Aequoreus a. um.

Aer ꝓprie dr̄ mediū ſpatiū inter celū ⁊ terrā. Eſt eñ inanitas plurimū habēs admixtū raritatis q̄ʒ cetera elemēta. Uirg. Longa ꝑ inanes. Dictus aer. ἀπὸ τοῦ αἴρειν ab eo q̄ ferat terrā: vel q̄ feratur. Sed credo potius dici. ἀηρ ὅτι ἀεὶ ῥεῖ τουτέστι vnde producit vltimā. Luca. lib. j. aer ⁊ longi voluent titana labores: qui corripiunt ipſi viderim te nec Claudianus dicit lucidus vmbroſo miſcebitur aer auerno:

q2 ſenſus eſſet ɔ̄rius ꝛ ſyllaba falſa: ſed dicit Ariſ. vel orbis Hic aūt aer partim ad terrenā: partim ad cęleſtē materiam ꝑtinet. Nā ille ſubtilis vbi vētoſi ac ꝓcelloſi motus nō pñt exiſtere ad cęleſtē ꝑtinet partē: iſte v̄o turbulētior ꝗ̄ ex halationibus humidis corporeſcit terrę deputat̃: ꝗ̄cꝫ ex ſe multas ſpēs reddit. Nā cōmotus vētos facit vehemētius ɔcitatus ignē ꝛ tonitrua ɔ̄ct⁹ nubila ɔſpiſſatus pluuiā ɔgelatis nubibus niuē turbulētius ɔgelātibus dēſiorib⁹ nubib⁹ grādinē diſtētus ſerenū efficit. Diſtatqꝫ a terra: vt inqͥt poſſido ſtadiis. xl. Aliqñ aer ƌ2 vēt⁹ ſpūs vl' flat⁹ modic⁹. Uir. Aera dimouit tenebroſuꝫ ꝛ diſtulit vmbras. Aliqñ ƌ2 ſon⁹. Uar. Aīa vt ɔcluſa ī veſſica qñ ē arcte ligata ſi ptẽr̄ aera reddet

Aerius a. um. ꝑ i vl' Aere⁹ ꝑ e mō ſiḡt altū: vt aeria turris: mō quod ɔſtat ex aere: vt corpus aerium fulgor aerius.

Aeripes pe. cor. celer quaſi aerios pedes habens. Quidam tamen compoſitum nomen putant ab ęs ęris. Uirgil. ſynęreſin fecit. Fixerit eripidem ceruam.

Aerope pe. cor. Atrei vxor ex qua Thyeſtes duos filios ſuſcepit. Et non eſt dipthongus. Nā ſcribit̃ a gręcis αερόπη Ouid. li. ij. de triſ. Si non Aeropem frater ſceleratus amaſſet conuerſos ſolis non legeremus ęquos.

Aerūna απο τοῦ αἴρω ęro leuo tollo ꝓprie erūnę dr̄ furcinulę ꝗ̄bus viatores ſarcinas ſuas religatas tabella īterpoſita ferre ɔſueuerit. Quę qm̄ a Mario īſtitutę ſūt Muli mariani poſtea vocatis. Hic factū eſt vt labores oneroſi ęrūnę dicāt̃ vñ herclis ęrūna. Silr̄ ęrūna ƌ2 miſeria calamitas īfelicitas. Uñ erūnoſū ƌ2 qƌ ē laborib⁹ ac miſeriis afflictū. Ci. li. ij. de fi. ęrūnas. Maiores nr̄i labores ñ fugiēdo noīauer̄t

Aes ęris ſumit̃ ꝓ oī metallo ſꝫ ꝑſertim ꝓ eo qƌ ē coloris rubri deductū nomē vt putāt aliꝗ̄ ab auri ſilitudine. Alii a gręco deriuāt αια terra. Uar. ab aſſe. Accipiturqꝫ ꝓ pecuniis qm̄ es fuit in ꝑtio magis aurūqꝫ iacebat: vt Lucre. Nūc verſa vice iacet ęs aurū ſūmo ſucceſſit honore. Et ꝑmo ex ęre pecunia ſignata. Oui. de faſt. Aera dabāt olim melius nūc nomen in auro eſt. Uictaqꝫ ɔceſſit priſca moneta nouę. Cato. Fundū ęribus ſuis emptū poſſidebāt. Ser. rex ꝑmus poſt vrbē conditā ſignare ęs cępit cuius in altera parte nota fuit Janus geminus ex altera roſtrū nauis. Nā q2 Saturnum claſſe deuectū hoſpitio Janus acceperat ꝛ ab illo peritiā ruris edoctus ferā illā ac rudē añ fruges cognitas vitā in melius redegerat regni eum ſociū fecit: ꝛ qm̄ naui fuerat aduectus in ſignādo ęre. ex vna ꝗ̄dē parte ſui capitis effigiē: ex altera nauis roſtrū impreſſit: vt quātū in eo eēt Saturni memorię ɔſuleret ne accepti beneficij īmemor eē videret̃. Ponitur etiam quandoqꝫ pro tubis: quoniā ex ęre fiunt. Uirg. Aere ciere viros. Unde ęneatores tubicines dicunt̃.

Aereus a. um. quod ex ęre eſt ſicut Aheneus.

Aera ę. numeri nota ē puta in moneta notabat̃ numerus quē valebat. Lucil. Hęc eſt rō ꝑuerſa. ęra numeri eſt ſubducta īprobe. Aſtrologi quoqꝫ initiū a quo ſupputatiōes incipiūt ęram vocāt. Dicta ęra ex eo ꝙ oīs orbis ęs reddere ꝓfeſſus eſt reip. Aera ēt gręca dictio eſt ꝗ̄ apud nos loliū ſiḡt vt inqͥt Dioſco. Hinc ęrineus a. um. ꝙ ex ęra factum eſt. Dioſ. panis v̄o cum melle ꝛ ęrinea farina. i. loliacea.

Aerarius a. um. qƌ eſt ęris ſiue ex ęre. Ply. lib. xxxiiij. Laudationem eandem in ęrariis metallis ꝛ proximā in argētariis fieri compertum eſt. Jnde.

Aerarij tribuni a tribuendo ęre. Nam vt Uar. ſcribit tributa erat eis pecunia quā in litibus redderent. Jdqꝫ quod attributum dicebatur ęs militare.

Aerarij milites dicti ſunt ab ęre ꝙ ſtipendium facerēt. ęs eniꝫ ſtipem quoqꝫ dicebant. Unde ſtipendium.

Aerarium. ęris repoſitorium: hoc eſt nūmorū ſimiliumqꝫ reꝝ pręcioſaꝝ atqꝫ opum quę vtilitatē reip. allaturę erant ſic dictum ꝙ ęra in eo principaliter inferebantur.

Aero as. ſiḡt ęs miſceo: ęre adultero: ſiue ęre orno. Uñ ęratę fores apud Uir. Priſ. A metelloꝝ quoqꝫ noībus ſolent naſci verba vt ab auro. auro. as. ab ęre. Aero as. vñ auratus ꝛ ęratus. Huius verbi cōpoſita ſūt. Obęro ꝛ ſubęro. Perſ. Neqꝫ ſubęrato mendoſum tinniat auro.

Aeroſus a. um. ex quo ęs fit. vt Lapis ęroſus quem alio noīe Cadmiā nūcupāt. Et eroſa ab antiꝗ̄s Cyprus īſula dicebat̃ ꝙ ī ea plurimū ęris naſcat̃: vel ꝙ primo ibi inuentū ſit ęs.

Aerificiū: qƌ ex re fcm̄ ē. Uar. Politę eni ꝗ̄ſi ęrificio videbat̃

Aere diruti milites vocabantur quibus propter ignominiam ſtipendium ſubtrahebatur.

Aeruſcare veteres dixerunt pro pecunias vndiqꝫ colligere.

Aerugo pe. ꝓ. idē ꝙ rubigo: ꝛ ꝓprie ī ęre vel argēto ꝛ virideſcit. Rubigo v̄o ī ferro ꝛ ſegetib⁹ de quo loco ſuo. Ply. lib. xxxiiij. refert ęra exterſa celeri⁹ rubiginē trahē ꝗ̄ꝫ neglecta niſi oleo pungāt̃ Eruginis ī medicina magn⁹ vſus: cui⁹ vis ē colyriis oculoꝝ aptiſſima. Apƌ Hor. ꝛ Juue. accipit̃ ęrugo ꝓ pecunia ꝗ̄ ex ęre fit. Hic ęruginoſus a. um. Se. lib. de breui. vitę. Maiorē dieꝝ partē ī ęuogineſis lamellis conſumit

Aes noſtrū ƌ2 ꝙ nobis alij debēt. Aes alienū ꝙ nos aliis debemus. Aes ſuū quod alii ei de quo loquimur debent.

Aes militare dicebat̃ qƌ tribunis ęrariis attributū erat vt militibus redderetur. Plau. in aul. Cedit miles ęs petit.

Aes ductile: quod facile ducitur attenuaturqꝫ ī laminas. Aes caldarium qƌ funditur tantū: ꝛ malleis fragile eſt.

Aeſchines pe. pro. nomen ꝓpriū oratoris gręci demoſthenis ęmuli. Fuere ēt alij ſeptem hoc nomine vocati.

Aeſchylus. pe. cor. nomē poetę tragici. Hor. poſt hūc ꝑſonę palleqꝫ repertor honeſtę Aeſchilus ꝛ modicis īſtrauit pulpita tignis. Hic cū eēt calu⁹ ꝛ ī aprico forte ꝗ̄eſcēt teſtudo ab aꝗ̄la ī altū delata cū decidiſſet. caput eius ɔfregit interemitqꝫ.

Aeſculapi⁹. nomē ē apollinis filij ꝗ̄ medicinā artē vl' laude vl' ope ampliauit. Ob eāqꝫ rē ī deoꝝ numeꝝ recept⁹ fert̃. Cui⁹ duo filij podalyri⁹ ꝛ Machaon bello troiano Agamēnonē ſecuti nō mediocrē opem cōmilitionibus attulere.

Aeſculus arbor glādifera cui⁹ fructu cū in ꝑmeua ętate hoīes veſcerent̃ ab edo ꝓ comedo deduci putat̃: ꝗ̄uis edo primā breuē hēat. ꝗ̄dā tñ ſine dipthōgo ſcribūt ab eſca nomē trahētes: qƌ añ vſū frumēti h' arbor mortalib⁹ victū ꝑbebat. Hic Aeſculeus a. um. Palla. Aſſeres ꝗ̄rnę cū ęſculeis nō miſceāt̃ Eſculū neutri generis ꝛ ſine dipthōgo ciuitas ī agro piceno

Aeſis ciuitas Umbrię aqua Aeſinates populi. Ply. lib. xj. Caſeum inquit ęſinatem ex vmbria Ptol. quoqꝫ hanc vrbem ęſiam ab ęſi fluuio nominat.

Aeſop⁹ pe. ꝓ. nomē fabulatoris clariſſimi. Jnde Aeſopianus. Hie. Juxta Aeſopianā fabulā. Hic miſer vita miſer morte: ꝛ miſer forma: vñ Maxi. planudi⁹ de ipſo ita ſcribit αισώπος το μεν γενος εξ αμοριου της φρυγίας την δε τυχην γεγόνε δοῦλος ἀτυχήσας δεινῶν οὐ μόνον δουλος αλλα και δυσειδεστατος των καθ᾽ αυτον πάντων ἀνθρώπων ειχε και γαρ φοξος ην σιμος την ρινα σιμός τον τράχηλον προχειλος μελας σοθεν και του ονοματος ετυχε ταὐτον γαρ αισωπος τῷ αιθιοπι.

Aeſtimo as. pe. cor. ſiḡt appcio taxo cōpoſitū ab ęs ꝛ τιμη pręciū ꝗ̄ſi ęre taxo. Et ɔſtruit̃ cū abltō: vel gtō hoꝝ noīum tāti ꝗ̄ꝫti: ꝗ̄ꝫtiuis: tantidē quāticūqꝫ magni parui pluris minoris maximi plurimi nihili ꝛ ſi ꝗ̄ hmōi repiant̃ licet ēt ablatiuis hoꝝ noīuꝫ ſine ſubſtātiuis iūgi huic v̄bo īueniant̃. Boe. ī ꝓlo. lib. top. Jn gratū ꝗ̄dē ſi magna trebatij merita ꝗ̄bus ipſe vſus fuerit ꝑuo ęſtimare videret̃ cū nullā eis gr̄aꝫ reſtituēdā putaret. Hier. in leui. Si ſtatim ab anno īcipiētis iubilei vouerit agrū quāta valere pōt: tāto ęſtimabit̃. Frequētius tñ cū genitiuis iūgit̃. Ci. li. acad. Alia pluris eē ęſtimanda. Alia minoris. Liui. vtrūqꝫ caſuꝫ cōplex⁹ ē mācipia minora annis. xx. ꝗ̄ poſt primū luſtrū decē millibus ęris aut pluris veniſſent: ea quoqꝫ decē tāto pluris ꝗ̄ꝫ ꝗ̄ꝫti eēnt ęſtimarent̃ Similē ſignificationē hñt. Pēdo facio curro eſt: īntereſt: ꝛ refert cū ꝑtiū iungit̃: q2 ꝓ ęſtimo: ſiue ęſtimat̃ ponunt̃: vt paruifacio: nihil īpendo ꝛ hmōi. Jnuenit̃ etiā ęſtimo ſine abltō vel gtō. Hier. in Leui. Si paup fuerit ꝛ ęſtimationē reddere nō valebit: ſtabit corā ſacerdote: ꝛ quātū ille eſtimauerit tantū dabit. Sciēdū quoqꝫ in ſacris lr̄is vt Fulgēti⁹ docet

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

duobus modis eſtimatio poni ſolet. Nã qui aliq̃d certiſſime ſcit: ⁊ q̃ putat aliq̃d eẽ qđ nõ eſt ęſtimare dr. Ad ęſtimationẽ icertę ſcię ſeu cognitiõis ptinet qđ dr. Aeſtimabat ſe viſum videre. Noĩe ãt ęſtimatiõis certiſſima ſcĩa ponit̃ ĩ libro ſapiẽtię. Scit pterita: de futuris ęſtimat. i. certiſſime ſcit Et apls. Aeſtimo ꝙ nõ ſunt odignę paſſiões hui⁹ tpis ad futurã gloriã. i. certe ſcio. Ab eſtimo fit exiſtimo dipthõgo ĩ i lõgã ↄuerſa q̃ſi ex ęſtimatõe ſtatuo atq; decerno. Pri⁹ enĩ rẽ ęſtimam⁹. i. oſideram⁹ deĩde q̃lis ſit ęſtimam⁹. i. iudicam⁹. Ter. Nã ea res dedit exiſtimãdi copiã q̃tidiãę vitę oſuetudinẽ. Quĩt. Uelauit ei caput ⁊ ſuo cuiuſq; aĩo dedit ęſtimãdũ.

Aeſtimabile qđ ęſtimari facile põt. Cuius ↄ̃riũ eſt ĩęſtimabile

Aeſtas ſigt̃ tp̃s qđ ĩcipit ab ęq̃noctio vernali ⁊ finit̃ ęq̃noctio autũnali oſtatq; ſenis mẽſib⁹: ⁊ tot⁹ ann⁹ in ęſtatẽ byemẽq; diuidit̃. Particulari⁹ tñ ponit̃ p q̃rta ãni pte. Hoc ẽ p trib⁹ mẽſib⁹ q̃ ĩcipiũt ſole cãcrũ ĩgrediẽte Nã ſole ĩgrediẽte librã autũn⁹ ẽ: ĩgrediẽte capricornũ byems: ĩgrediẽte ariete ver.

Aeſtiuus a. um. pe. pro. quod eſt ęſtatis. Grego. Aeſtiuũ tẽpus quod corpori meo valde contrarium eſt.

Aeſtiua dñr loca vmbroſa nemoroſa ĩ q̃b⁹ p ęſtatẽ vitat̃ ſolis ardor. Sta. Et vmbroſi patuere ęſtiua lycęi. Qñq; ponit̃ p ipſis gregib⁹ ĩ ęſtiuo cõmorãtib⁹. Uir. li. iij. geo. Nec ſingula morbi corpa corripiũt: ſ; tota ęſtiua repente. Qñq; ęſtiua appellãt̃ loca in q̃bus ⁊ armenta ⁊ greges ⁊ milites ęſtate ſunt: ſicut hiberna vbi habitãt hyeme. Qñq; vocant̃ q̃ ęſtate fiunt. Ply. lib. xviij. Aeſtiua ęſtate quę ante vergiliarum exortum ſeruntur: vt milium panicum.

Aeſtiuo as ſicut hiberno: ⁊ eſt ęſtiuare ꝑpter ęſtum euitanduʒ alicubi morari. Ply. lib. xij. Intra ſepem eam ęſtiuãt paſtores opacam pariter ⁊ munitam vallo arboris.

Aeſtus us. calor ⁊ ſolis flagrãtia. Uirg. li. iij. Geo. Aeſtibus in medijs vmbroſaʒ exq̃rere vallẽ. Ponit̃ ĩterdũ p ęſtiuo tpe Idẽ. Propiuſq; ęſtus ĩcẽdia voluũt. inde per tranſlationẽ: ęſtus qñq; dicit̃ deſideriuʒ: cupiditas libido: amor ⁊ hmõi. Preterea ęſt⁹ vocat̃ ĩpet⁹ marin⁹ vł cõmotio ꝙ feruore quodã id fieri videat̃: nã ẽ maris acceſſus vł receſſus. i. inq̃etudo. Sic ẽt dr vis ventoꝝ ꝓcella vel fluctus. Plau. ĩ aſi. Quo magis te in altum capeſſas: tã ęſtus te in portũ referet. Lucre. li. iiij. Frigus vt a pluuijs calor abſolet ęſtus ab vndis.

Aeſtuo as. ferueo: flagro. Amb. Pſalmi de torcularibus ĩſcribunt̃: eo ꝙ ĩ his myſteria dñicę paſſiõis ſpũſcõ feruente ardẽti⁹ ęſtuarũt. Aliq̃ñ ęſtuare ẽ fluctuare agitari. Aug. li. viij ci. dei. Oẽs turbellas ⁊ tẽpeſtates aĩ q̃b⁹ dęmões ęſtuare atq; fluctuare aſſerit nos vera religio deponere iubet. hui⁹ cõpoſitũ ẽ exęſtuo qđ ẽ extra ęſtuo exeũdo ĩcremẽto. Uir. Fũdoq; exęſtuat imo. Iuſ. li. j. Quę materia ĩ illis locis paſſiʒ e terra exęſtuat. Hier. ad coniuʒ ſp exęſtuãt. Sue. Foſſas oẽs nil⁹ exęſtuat oblimatas lõga vetuſtate militario ope dterſit

Aeſtuoſus a. um. quod eſt calore plenum. Col. lib. iiij. Cęlum neq; niuale vinea nec rurſus ęſtuoſum deſiderat.

Aeſtuaria: loca dñr p q̃ mare viciſſim tũ accedit tũ recedit: ſiue q̃ marinis aq̃s referta ſũt ex ĩundatiõibus pelagi. Ply. li. iij. Illirici ora mille ampli⁹ ĩſulis frequentat̃ natura vadoſi maris: ęſtuarijs tenui alueo ĩtercurſantib⁹ clare añ hoſtia timaui calidorũ cũ ęſtu maris creſcẽtiũ iuxta iſtrorũ agrũ.

Aętas grecũ eſt αἰ ωρ ἀιωνος ide latinę euũ ęui ęuitas ętas per ſyncopã: ſ; ętas plerũq; generalr̃ dr: vt ętas ſenectutis: ętas iuuẽtutis. Sex enĩ ſũt hoĩum ętatis gradus. Infantia pueritia: adoleſcẽtia: iuuẽtus: grauitas atq; ſenectus: in his ſex ſpatijs phi vitã deſcripſerũt humanã q̃bus mutat̃ ⁊ currit ⁊ ad mortis terminũ ꝑuenit. Uar. q̃nq; gradus facit. In pmo vſq; ad annũ. xv. pueros dictos: ꝙ ſint puri. i. impuberes. Scđo ad trigeſimũ annuʒ adoleſcẽtes ab adoleſcendo noĩatos. In tertio q̃ erat vſq; ad q̃draginta annos iuuenes appellatos: eo ꝙ rẽp. in re militari iuuare poſſent. In q̃rto aũt gradu: vſq; ad ſexageſimũ annũ ſeniores nũcupatos: ꝙ tũc corp⁹ ſeneſcere ĩcipiat. Inde vſq; ĩ finẽ vitę vniuſcuiuſq; q̃ntũ gradũ factũ ĩ quo q̃ eẽnt ſenes appellatos: ꝙ ea ętate corp⁹ iã ſenio laboraret Hoꝝ tñ ſinguli triphariã diuidũt̃ vt pma ps viridis ſit: deĩde adulta poſtea pceps. vñ Uirg. Uiridiſq; iuuẽta. Alij aliter diuidũt ętates. Aetas vo mũdi Prima ab adã vſq; ad noe. Scđa a noe vſq; ad abraã. Tertia ab habraã vſq; ad dauid. Quarta a dauid vſq; ad trãſmigrationẽ Iudeę in babyloniã. Quinta deĩde vſq; ad aduẽtũ ſaluatoris ĩ carne. Sexta q̃ nũc agit̃ vſq; quo mũdus iſte finiat̃. Interdũ ętas accipit̃ p anno. Uirg. Ubi q̃rta acceſſerit ętas. Uar. Aetatẽ vix decimã egreſſus. Interduʒ p xxx. annoꝝ ſpatio. Ci. Tertiã iam ętatẽ hoĩum viuebat. Sic Plu. oñdit ętatẽ eẽ ſpatiũ. xxx. annoꝝ ſ; heraclitũ. Interdũ p cẽtũ annis. Ouid. Annos vixi bis centuʒ: nũc tertia viuit̃ ętas. Ponit̃ ⁊ p quouis tpe humanę vitę longiſſimo. Dr q; ętas vt inq̃t Apul. p ſyncopã q̃ſi ęuitas p ęuũ. Greci ętates γενεας dicũt ętas mala dicta ẽ ſenect⁹. Plau. Cõfitus ſum ſenectute onuſtũ gero corpus vires reliquerunt vt ętas mala eſt mors mala eſt ergo. Econtrario bona ętas. Iuuentus appellatur. Ci. Quod ſeipſis voluptatibus bona ętas fruit̃ libentius primum paruulis fruitur rebus.

Aetate aduerbiũ ſigt̃ diu. Plau. Aetate ambo ambob⁹ ſint obnoxij. Idẽ. Aetate velim ſeruire libanũ: vt conueniã mõ.

Aetatula diminutiuum. i. ętas modica.

Aetern⁹: q̃ſi ęuitern⁹: ꝑpetuus a quo ſempitern⁹: q̃ſi ſp ętern⁹ Aeternitas ꝑpetuitas. Differunt tñ ęternũ ⁊ ſempiternũ qđ ſempiternũ dicũt deũ eẽ q̃ ſp fuit: eritq;. Aeternos hoĩes q̃ pncipiũ q̃dẽ habuerit ⁊ tñ aĩo ſũt imortales: atq; ꝑpetui.

Aeterno as. ꝑpetuuʒ facio. Uar. Liſq; ac laudibus ęternare. Sũt tñ q̃ ętern⁹ ⁊ ęterno aſpirẽt qñ ab ętherea deducãt.

Aeta nomen eſt montis in theſſalia.

Aethalia ĩſula in liguſtico mari. Uide infra in dictiõe ęthalia.

Aethiologia cauſę redditio. Nã αιτια cauſa eſt ⁊ logia ratio ὁτι αιτια και αιτιαομαι και απο του λεγω λογος ὡς απο του τρεχω τροχος.

Aether ſũmus eſt vbi ſtelle ſũt. Grece αιθηρ ponit̃ ab aliquibus p elemẽto ignis. Nam ſ; Uar. Cęlũ diuidit̃ in ęthera ⁊ aera. Terra in aquã ⁊ humũ: e q̃bus ſũmũ eſſe ęthera: ſm aera: tertiã aquã infimã terrã eſſe ſcribit. Aug. lib. viij. ciui. dei. Aether lõge a terra alteq; ſuſpẽſus: aer vo ętheri terręq; otiguus. Ouid. lib. j. met. Hęc ſup ĩpoſuit liquidũ ⁊ grauitate carentẽ aethera ne q̃cq̃ terrenę fęcis habentẽ ab αιθω ardeo. Anaxag. Aetheris noĩe ignẽ ſignificauit ꝙ ſuperiora igne plena ſũt. Ariſt. Aethera cęlũ dixit ex αει ſp ⁊ θεω voluo curro q̃ſi ꝑpetuã volubilitatẽ ĩdicet. Nã lib. j. meteorologię ſic ſcribit. Corpus enĩ cy. ſp curreret ſil' diuinũ q̃ppiã ineſſe opinãtes Aetherẽ noĩari ſtatuerũt. Uñ Ouid. ad cęſarẽ. Sic habites terras: vt te deſideret ęther. Alij accipiunt p aere. Apul. Aqua tellus: ęther ignis Uirg. Reſonatq; frigorib⁹ ęther. Ab ęther fit Aethereus a. um. Idem. Aetherea quos lapſa plaga iouis ales aperto turbabat cęlo.

Aethera ę. generis fę. ntũs formatus ab actõ greco ętherẽ vel ęthera: ſicut lãpas lãpadẽ vel lãpada. Hęc lãpada. Thorax thoracẽ vel thoraca: hęc thoraca. Et ponit̃ p aere. Uñ canimus. Quẽ terra pontus ęthera colunt adorant pdicant.

Aethra ę. ſplendor ętheris ⁊ p aere ponitur. Uirg. lib. iij. Nã neq; erant aſtroꝝ ignes neq; lucidus ęthra ſyderea polus Hoc etiaʒ nomine dicta eſt theſei mater. Alia fuit mater pithei de qua Oui. in epiſtola ariadnes.

Aethruſci dicti ſunt: vt quidã putant ab Aethria ciuitate quã diomedes odidit: poſtea atria dicta: ſiue απο της αιθρας και ασκει p ęthra naſcent propter auguriorum peritiam quaſi de cęlo ſeruantes ⁊ exercentes ęthera. Alij απο της αιθρας ęthras quę ſerenitatem ſignificat maxime ꝙ ęthruria ab omni aeris caligine nebulaq; remota videatur. Seruius vo hetruriam dicit eſſe italię prouinciã ꝙ eius fines ꝑtẽſi ſũt vſq; ad pmã ripã tyberis. Heteron enĩ alteꝝ. ορος. finis dr̃. Roma. n. antea vnã tãtũ tyberis ripã tenebat. Uñ Iuue. ĩperij fines tyberinũ virgo natauit. Liui. li. i. pax ĩter hetruſcos ⁊ latios ita ↄuenerat vt hetruſcis latiniſq; albula quẽ nũc tyberĩ vocãt finis eẽt. Sũt tñ q̃ ſine diphtõgo ⁊ ſine aſpiratõe ſcribãt qñ pma eius dictio corripiat̃. Mar.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

quantum ſollicito fortuna parentis hetruſco.

Aethiopia. vt auctor eſt Ambr. li. de paradiſo vilis ⁊ abiecta latina interꝑtatiōe ſignificat̃ ab ethiope Uulcani filio cui ꝓfuit ſic dicta vt ait Plyn. Uel a greco αιθῶ cremo ⁊ ωψ ops aſpect⁹ facies. nā ſolis vicinitate torret. Eſt. n. ibi iugis eſtus. Quicqd ei⁹ ē ſub meridiano cardine ē. Circa vō occiduū mōtuoſa ē: arenoſa in medio. Ad oriētalē plagā deſerta. Cui⁹ ſit⁹ ab occiduo atlātes mōtes ad oriētē vſqꝫ ī egypti fines porrigit̃. A meridie occeano. A ſeptētriōe nilo flumie claudit̃: plrimas hñs gētes diuerſo vultu ⁊ mōſtruoſo ſpē horribiles. Ferax quoqꝫ ⁊ ſerpētiū referta ē mltitudine. In ea. n. rhinoceros cameleō: pardus: baſiliſcus dracones ingētes. Quidā bipharia diuidūt ethiopiā ⁊ vnam quidem aſie alteram africe aſſignant. Altera ad orientem vergit: altera eſt ſub ipſo meridie.

Aethiops vulcāi fili⁹ q a ſe ethiopiā denoīauit. ⁊ ethiops dr̃ q ex ethiopia ē: q ⁊ ethiopic⁹: ⁊ ethiopus dr̃ ſm Ser. necnō ⁊ ethiopiſſa. ſūt q ethiopes dictos putēt a cus filio chā: cus. n. hebraica ligua ethiops īterꝑtat̃. Hi quōdā ab indo flumīe ꝯſurgētes iuxta egyptū īter nilū ⁊ occeanū ī meridie ſub ipſa ſolis vicinitate īſederūt quoꝝ tres ſt ppl'i heſpi garamātes ⁊ īdi. heſpi ſt occidētes: garamātes tripolis: īdi oriētes.

Aetna mōs ſicilie ꝑpetuo clar⁹ īcēdio a poetis decātat⁹. In cuius aſcēſu ē oppidū eiuſdē nōis qd mētē aſcēſuros excipit atqꝫ trāſmittit: multūqꝫ diſtat ab Enna ciuitate cū mōs littori adiaceat catanēſi. Enna vō in medio īſule ſit cōſtituta. Quare aūt etna flāmas euomat. Trogus li. iiij. explicat Sicilia terra ē cauernoſa ⁊ fiſtuloſa. quo fit vt vētoꝝ flatibus pateat. Unde ignis cōcipit̃ intrinſecus ſulphur habet̃ ⁊ bitumē vbi vētus per ſpiramēta cauernaꝝ icubuit diu luctatus concipit ignē. Sic etne durat incendium. Motus ergo ventorum cauſa incendij eſt Ab etna fit etneus a. um.

Aetholia grecie regio in tertio ſinu europe epiro arcananie ⁊ locris finitima greci αιτωλιαν dicunt vnde debet ſcribi ſine h. dicta ab Aetolo martis filio. Hinc etolus a. um. pe nu. produ. Uirgi. lib. xi. Non erit auxilio nobis etolus ⁊ arpi. Similiter Aetolicus vt ager etolicus.

Aethon equus phebi dictus eſt: ſiue hectoris: fuere autem vt ī fabulis fert̃ qttuor eq ſolis. phlegō. ſ. pyrois heous: ⁊ ethō qb⁹ ſignant̃ qttuor diei hore. Nā phlego īflāmo ſignat. Pyrois. ardēs: heous ſplendēs: ethon ardens vel ſplendidus.

Aeuū grece αιων ꝓprie tꝑs ⁊ etas longa ſiue ꝑpetua. ii. interiecta vt inqt. Apul. Inde euitas ⁊ euiternus ſm Priſ. quod ꝑ ſyncopā etas ⁊ etern⁹ dr̃ ꝓ ſenectute longeuitateqꝫ. Hinc deducūt̃ coeuus equeuus grādeuus longeuus ⁊ primeu⁹.

Affabilis pe. cor. ex ad ⁊ fabilis: qui ſe facilē ad audiendum prebet hinc affabilitas.

Affatim aduerbium prima non media acuta vt Quin. li. iiij. docet ſignificat abunde large non dicibiliter Liui. Affatim edi bibi luſi. Hiero. Affatim diues eſt qui in xp̄o pauper eſt Et hec ab Affaris deducuntur de quo in dictione faris.

Affabre pe. cor. aduerbium ſignificat artificioſe ſicut inſabre ſine artificio: Pacu. Barbariem peſtem noſtris nauibus obtulit noua figura factam commiſſam infabre.

Afficio is. pe. cor. ex ad ⁊ facio ſignificat affectionē quādā ſiue diſpoſitionē induco Et ad aīuꝫ ⁊ ad corp⁹ ſiue in bonū ſiue in malū ꝑtinet. vt hec res afficit me gaudio. i. affert mihi vl' inducit ī me gaudiū. Hec res afficit me dolore. Affeci te letali vulnere. i. ītuli tibi: vel īduci in te letale vulnus. Inuenit̃ qñqꝫ abſolute poſitū. vt mlta ſūt q afficiūt hoīeꝫ. i. affectiones ſiue affect⁹ īducūt. Cor. Cel. Pulmo tot⁹ afficit̃. i. maceraт̃ ledit̃ corrūpit̃. Et afficior qſi animor. i. iſti⁹ aī ſū. Ci. in Lel. Ut eodem modo erga amicum affecti ſimus: quo erga noſipſos Poſtea ſequitur. vt quēadmodum in ſe quiſqꝫ ſit in amicum ſit animatus.

Affectus a. um ꝑticipiū cū abſolute ponit̃ ſumit̃ ꝓ languente. Proper. Juppiter affecte tādē miſere puelle. Liui. li. v. Uires corporis affecte Affecta edificia ⁊ cetera huiuſmodi dicunt̃ q nō ad finē ipſuꝫ ſed ꝓxime ad finē ſunt deducta Ci. Bellum affectum videmus. ⁊ vt vere dicam pene confectū Idem ſignificat profligatum.

Affectus us. ſiue affectio ē: vt letitia cupiditas affectiōes a Ci. affectus ab alijs appellāt̃. Et affectiōes ſi recte ſūt virtutes vocant̃. ſi a recte rōne auerſe ſunt vitia fiūt ⁊ ꝑturbatiōes. Ci. ī rhe. diffinit. Affectio eſt qdā ex tꝑe: aut ex negociorum euentu: aut adminiſtratione. aut hoīuꝫ ſtudio commutatio rex. Aug. li. ix. ci. dei. Que ſūt ſnīe ꝑ hoꝝ de his aī motibus quos greci πάθεα nr̃i aūt qdā ſicut Ci. affectiones vel affectus: Quidā vō de greco exꝑſſius paſſiones vocant. Poete ꝓ deſiderio accipiunt. Prop. ⁊ tibi ad affectū vires det Ceſar. ⁊ eſt honeſta locutio. Res tibi dant̃ ad affectū. i. quēadmodū cupis. Juue. Si res ampla domi ſil'is affectib⁹ eſſet.

Affecto as: ſignificat cū affectu ⁊ anxie qro. Uir. Uiamqꝫ affectat olympo. Ci. ad herē. Nō tā affectāda qꝫ ſupiores. ſꝫ tñ adhidēda nōnunqꝫ. Hic affectata orō que nimis anxie ⁊ curioſe qſita ē. ⁊ affectatio curioſitas ⁊ nimia diligētia: affectate curioſe. Aliqñ affectare ē afficere. Plau. ī bac. Tria flagitia aut dāna qb⁹ patrē ⁊ me teqꝫ amicoſqꝫ oīs affectas tuos eſt ēt affector deponens. Uar. Affectatus eſt regnum.

Affines: ſūt viri ⁊ vxoris cognati dicti ab eo ꝙ due cognationes q diuerſe īter ſe ſūt: ꝑ nuptias copulāt̃: ⁊ altera ad alterius cognationis finē accedit ex ad ⁊ finis. Noīa eoruꝫ hec ſūt. Socer ſocrus: gener: nurus: victric⁹: nouerca. priuign⁹ ꝓuigna. Gradus affinitatis. Et qdē viri pater vxoriſqꝫ: ſocer: mater eoꝝ ſocrus appellatur. Filij vxor Nurus: Filie vir: Gener. Uxor liberis ex alia vxore natis: Nouerca dr̃. Matris vir ex alio viro natis: Uictric⁹ appellat̃. Eoꝝ vterqꝫ natos aliūde ꝓuignos priuignaſqꝫ vocāt. Uiri frat̃ ē leuir Uiri ſoror dr̃ Glos. Duoꝝ fratū vxores. Lauitrices dicuntur. Pōt etiam ſic diffiniri: Socer ē vxoris mee pr̃: ego illius ſum gener. Socer magnus dicitur vxoris mee auus: ego illius ſum ꝓgener. Et retro. Pater meus vxoris mee ſocer. Hec illi nurus. Et auus meus ſocer magnus eſt. illa illi pronurus. Item proſocrus mihi vxoris mee auia eſt: ego illius ſum progener. Et retro. Mater mea vxoris mee ſocrus eſt: illa huic nurus. Et auia mea ſocrus magna eſt. vxor mea illi pronurus eſt. Priuignus eſt vxoris mee fili⁹ ex alio viro natus. Ego illius Uictricus. Et incontrarium vxor mea liberis quos ex alia vxore habeo nouerca dicit̃. Liberi mei illi priuigni. Hos inter ſe quia affinitatis cauſa parentum liberorumqꝫ loco habentur in matrimonio copulari nefas eſt.

Affirmo proprie iuxta firmo. qꝫuis plerumqꝫ pro aſſeuero. ꝑſiſto ponatur. Hinc affirmatio: que eſt enunciatio alicuius de aliquo: vt Socrates eſt. Hiero. in prolo. Salo. Nonnulli ſcriptorum veterū hunc eſſe iudei philonis affirmant.

Affligo is. pe. ꝓ. Uide in dictione Fligo. Huius frequētatiuū eſt afflicto as. qd eſt ſepe affligo. vñ eſt illud archyte. O te infelicem qꝫ te afflictarem niſi iratus eſſem. Cice. lib. iiij. Tuſ. Afflictatio egritudo cum vexatione corporis.

Afflo as. ad aliqd ſpiro. Liui. Afflabat vis frigoris acrior. Uide latius in dictione Flo.

Affluo: abundo. vt Affluo diuitijs. Dicimus etiam diuitie affluunt mihi. Aliquando affluere eſt vehementer decurrere Col. lib. j. Ne cum a vertice torrens imbribus cōceptus affluxerit: fundamenta conuellat.

Africa λεγεται δὲ ὅτι ἀμοιρί ουσα τὸ ζερητικόν καὶ φρίκη καὶ φρίττω ὅτι θερμότης μεγίστη αὐτοῦ ἡλίου. ſꝫ pe. cor. regio ſic dicta vt Joſeph. li. antiq. inqt ab afro vno ex poſteris habrae de Cethura q dr̃ duxiſſe aduerſus libyam exercitum: ⁊ ibi deuictis hoſtibus conſediſſe. Incipit a finibus egypti ꝑgens iuxta meridiē per ethiopiā vſqꝫ Athlātē mōtē a ſeptētrionali ꝑte mediterraneo mari diuncta claudit̃: ⁊ ī Gaditano freto finit̃. Hꝫ ꝓuīcias libyā cyreneſeꝫ: pētapoliꝫ: byzātiū: carthaginē: numidiā. Sūt q africā diuidāt ī maiorē ⁊ minorē. Et minorē ab occaſu numidiaꝫ

bñe:ab ortu cyrenaicaꝫ a ſeptẽtriõe mediterraneo mari ĩmi nari. In eaqꝫ olim fuiſſe carthaginẽ Uticã hipponẽ regiuꝫ ⁊ fluuiũ bragadan. Maiorẽ võ eẽ q̃ a meridie ĩcipit ⁊ vſqꝫ ad occaſũ ꝓtẽdit. Hinc Afric⁹ ca.cũ. vt africus vẽtus q̃ ab occidẽte flat ꝯ vulturnũ dict⁹ ab africa vbi ꝑmũ icipit Africanus a.um. vt gens africana. Et Afer. idẽ qđ Africanus.

Africane abſolute dicũt pantherę quę ⁊ varię quoniam id genus in ea regione creberrimum fuit. Plynius Senatuſconſultus fuit ne liceret africanas in italiã aduehere.

Agam⁹ p.co. latiẽ dr ſine viro: ſeu ſine vxoꝛ. gamos enĩ nuptię

Agathos pe.coꝛ. bonus latine dicitur inde dr agatha.

Agalma atis. apud nos indicat ſimulacrũ ⁊ laruã ſtatuã.

Aganippe es. ſons boętie a cadmo mõſtrat⁹ muſis ſacer: q̃ſi valde ab ęquo formatus αγαμ aganual de hippos ęquus. Qui ſons potus dictus eſt preſtare facũdiã. Hinc aganippis idis denominatũ: ⁊ Aganippęus. a. um. Ouid. li. vi. faſt. Dicite quę fontes aganippidas hippocrenes grata meduſęi ſigna tenetis eq̃. Prop. Par aganippeę luder docta lyrę

Agapet⁹: pe. ꝑ. nomẽ viri ⁊ latiẽ dr. Dilect⁹ ab agapao diligo.

Agar nomen ancille habraę: ⁊ interpretatur aduena. Aqua. Agareni populi q̃ nũc ſarraceni a Sarra vxore habraę.

Agaricon. pe. coꝛ. fungus eſt in arboribus naſcens colore candido medicinę vim habens. Naſcitur circa boſporũ q̃uis ⁊ in gallia etiam ciſalpina inueniatur.

Agaſo pe. ꝑ. ęquoꝝ vel aſinorũ ductor. Ply. lib. xxxv. Pinxit ⁊ in vna tabula. quaqꝫ maxime inclaruit agaſonem cum ęquo. Liu. Acceptos ab Agaſonibus ęquos cum rex aſcenſurus erat admouebant. Eſt ⁊ agaſo nomen proprium ſerui. Hora. Si patinam pede lapſus frangat agaſo.

Agathyrſi ppli ſcythis vicini vt inquit Hier. Qui multũ hñt auri ſine auaritia ſine inuidia. Hoſ. Ply. ſcribit hñe capillos cęruleos. Uñ ⁊ picti dñr q̃ꝛ vſicoloribus: veſtibus induunť. Uir. li. iiii. Creteſqꝫ dryopeſqꝫ fremunt. pictiqꝫ agathyrſi. Dicti agathyrſi ab Agathyrſo Herculis filio.

Agathyrſum ſiue agathyrſa ciuitas. De qua Sirius Defuerunt agathyrſa magnus geminoqꝫ lacone Tyndaris.

Agenealogetos: latinę ſine nuptiis dicitur ĩmo vilis genere.

Agenor penu. produ. nomen regis phenicum: ⁊ beli filij. Hic genuit Taygetam ⁊ europã filias. filios võ cilicẽ cadmum ⁊ phenicem. Agenor etiam dictus fuit Anthenoris filius.

Agelaſtus: latiẽ męſtus ⁊ ſine riſu. Quo nomiẽ dictus ẽ craſſus auus craſſi in parthis interẽpti quẽ tradũt ſemel tm̃ in vita ſua riſiſſe. Quod factũ eſt cũ vidiſſet aſinum carduos comedentem: dixiſſetqꝫ ob id ſimilem habent labra lactucã. Factuꝫ hoc dictũqꝫ feſtiuiſſimum riſus ſubſecutus eſt. q̃ꝛ a αστερητικη και γελαω οθεμ καιαγε.

Agis vel agides lacedęmoniorum rex λαστος qui cũ athenienſibus cruentiſſima bella geſſit.

Agylla vrbs tuſcię alias cerete vocata ⁊ Agyllina a nomine cõditoris: quẽ Uirgi. lib. viii. ex lydia veniſſe oñdit cũ ait. Haud ꝓcul hĩc ſaxo ĩcoliť fũdata vetuſto vrbis agyllinę ſedes vbi lydia quõdã gẽs bello ꝑclara iugis ĩſedit etruſcis.

Ago is grẹcũ eſt αγω. ii. αξω. egi actũ multa ſignificat. Nã agere eſt operari. Plau. in Am. Dũ hęc agunť. Uir. li. iij. Alpheum fama eſt huc elidis annẽ occultas egiſſe vias: ꝓprie tamẽ ad animũ refertur. Unde de rep. dicimus agere quia vt inquit Uar. in huiuſmodi re eſt cura animi. Quandoqꝫ agere ẽ inducere ſeu ĩpellere. Lac. lib. vj. Tres ſunt affectus qui homines in oĩa facinora ꝑcipites agãt: ira: cupiditas: libido. Quãdoqꝫ audire. Teren. in An. Hoccine agis annõ: ideſt audis vt exponit Dona. Sic Plau. Uos agite ſpectatores. Quãdoqꝫ ducere viuere. Ter. in An. primũ hęc pudice vitã parce: ac duriter agebat lana tela victum q̃ritans. Quãdoqꝫ dicere. Idẽ ĩ adel. Sꝫ eſt ne hic ipſi⁹ de quo agebã. Quãdoqꝫ ꝓnũciare. Cic. de op. genere dicẽ. Diſerti deformitate agẽdi multi ĩfantes putati ſũt: vt iaꝫ nõ ſine cã Demoſthenes tribuerit ꝑmas ⁊ ſecũdas ⁊ tertias ꝑtes actiõi.

Quãdoqꝫ cogitare. Uir. Id q̃deꝫ ago ⁊ tacitus lycida mecũ ipſe voluto. Quãdoqꝫ effingere: vt Ago ſtultũ. i. fingo ſiue rep̃ſento me ſtultũ. Uñ actores comędiaꝝ dñr q̃ diuerſoꝝ hoĩum geſt⁹ agũt in ſcena. Quãdoqꝫ ire: vt nud⁹ ago. Põpo. mella. Exercẽt bellãdo aĩos corpora ad cõſuetudinẽ laboꝝ maxime ad frigora nũdi agũt anteq̃ꝫ puberes ſint Idẽ paulopoſt. Lino alij veſtiũť aut lanis q̃s duxim⁹ ſyluę ferũt hyrũdinũ. Alij auiũ ferarũqꝫ pellib⁹ ꝑs nudi agũt: ꝑs tãtũ obſcena velãt. Ual. max. ſic locutus eſt ſꝫ nõ in eo ſenſu. Expediri volui an ſcires cõſul agere. i. fungi ꝯſulis offõ. Idẽ Pub. Rutil. nõ Publican⁹ in Sicilia egit ſꝫ opas publicanis dedit. Cũ actõ võ frequẽti⁹. Uñ dicim⁹ Agit publicanũ. Agit ſenatorẽ Agit amicũ ꝑ eo qđ ẽ facit offm̃ publicani ſenatoris ⁊ amicũ. Hora. Lętũ agit cõuiuã. Et ſubaudiť ſe. Qđ Uir. poſuit. Ecce gubernator ſeſe palinur⁹ agebat. Eſt q̃ñ agere ſignificat extẽdere porrigere: vt vera gloria radices agit atqꝫ ẽt porrigiť. Itẽ ſurſuꝫ ducere ab imo pectore. Uñ ⁊ ꝑ mori vſurpatũ eſt addendo aĩam. Seneca epl̃a. xxvj. Quid egeris tũc appebit cũ aĩam ages. Itẽ agitare. Plau. Edepol eã agã verberib⁹ Uir. Prodigijs actis cęleſtib⁹ oſſa piabũt. Itẽ tractare. Mar. ſemꝑ agis cãs. Aliq̃ñ ꝯſtruiť cũ ꝑpoſitiõe. Ci. in Lel. Cũ. n. ſępe mecũ ageres vt de amicitia aliq̃d ſcriberẽ. Et nõ agiť de pecũia ſꝫ de capite. Agis mecũ tabellis obſignatis. dr q̃ñ q̃ſpiã diuerſa dicit ab is quę alias approbauit. Tũc. n. ſolem⁹ tabulas illius manu ſcriptas obſignataſqꝫ ꝓferre ad coarguẽdũ q̃b⁹ cõtineť q̃d alio tꝑe ſenſerit. Qđ ẽ cõuincis me teſtimonio lr̃aꝝ meaꝝ. Itẽ ſuccedere ſiue in bona cõditione eſſe: aut mala. Ual. max. Bene egiſſẽt athenienſes cũ Melciade: ſi eũ poſt trecẽta milia ꝑſaꝝ Maratõe deuicta in exiliũ ꝓtin⁹ miſiſſent. Frequẽti⁹ ꝑ impſonale vtimur hoc mõ bñ meli⁹ optime tecũ agiť. Male mecũ actũ ẽ. ⁊ peius peſſimeqꝫ cũ illo. Ci. Cũ illo vero q̃s neſcit actũ eſſe ꝑclare: mecũ incõmodi⁹ Sed cũ dicim⁹ actũ ẽ. Res acta eſt. ſemꝑ in malã ꝑtẽ ſumitur: vt actũ eſt de rep. i. extincta ẽ res mea tua illi⁹ acta eſt. i. abſumpta ſiue deꝑdita: ſiue elapſa ẽ. Ter. in heau. Unaꝫ ei cęnã atqꝫ eius comitib⁹ dedi. Quod ſi iterũ mihi ſit danda actũ fiet. Idẽ acta hęc res ẽ perij. Actũ agere ꝓuerbiũ ẽ qđ in ſũma reꝝ deſperatiõe poniť. i. nihil agere. Ideꝫ in phor. Actũ aiũt ne agas. Quod. n. iure ſeł iudicatũ fuerit reſcindi ⁊ iterũ agi nõ põt. Poniť interdũ agere pro vertere. Uir. Ipſe ter adducta circũ caput egit arena. ꝓ Urgere perſeq̃. Idẽ. Paſtor agens telis. Pro. Iurgari. Ci. Perinde ac ſi furti cuꝫ eo egiſſet. Pro. Regere. Uir. Tros tyriuſqꝫ mihi nullo diſcrimine agetur. Pro antepellere. vt ⁊ potũ paſtas age tytire. Pro vehere ꝓducere. Uar. Nõ hos pactolus aureas vndas agẽs eriperet vnq̃ꝫ e miſeris. foras pellere fugare vt mẽbris agit atra venena. Pro repẽdeř ⁊ hoc dũtaxat verbis oñdere id habuiſſe gratũ. Nã gratias habere eſt in animo cũ memorẽ accepti bñficij mẽtẽ aĩumqꝫ habeo ⁊ inuicẽ gratificãdi volũtatẽ. Referre eſt vbis ſꝫ reddere gr̃as eſt facto vt ſi a me ſubleuat⁹ aliquo bñficio viciſſiqꝫ aliquo mõ ne ſubleuaueris: gr̃as retuliſti reddidiſtiqꝫ. ⁊ lꝫ Seneca nolit malas gr̃as referri poſſe: ſꝫ reddi. Ci. tñ ĩ Sal. ait. Nã q̃ꝛ iſta ĩuſitata rabie in vxorẽ ⁊ filiã meã ĩuaſiſti: q̃ ſe facili⁹ muliẽs abſtinuerũt a viris: q̃ꝫ tu vir a viris ſatis docte ac ꝑite feciſti. Nõ. n. ſꝑaſti me mutuã tibi gr̃aꝫ relatuꝝ vt viciſſim tuos cõpellarẽ. Referre tñ hic vbo ẽt dř nõ ſolũ ſcõ. Referre igř gr̃aꝫ tã in malũ q̃ꝫ in bonũ dř: cũ ſit ſcõ bñficiũ aut iniuriã acceptã cõpẽſare. Rectiuſqꝫ huic verbo gr̃aꝫ q̃ꝫ gr̃as iũgim⁹: cũ hñe aut agere gr̃as nõ gr̃am dicam⁹. Liui. Satiatus tãdeꝫ cõplexu filij. Renũciate inquit gratias regi me agere referre gratiã aliã nũc nõ poſſe: q̃ꝫ vt ſuadeã non ante in aciẽ deſcendat q̃ꝫ in caſtra me reddiſſe audierit. Ci. Cui pro me ſenatus gr̃as agẽdas putauit ego a me gr̃aꝫ referendam non puteꝫ. Reſpõdere quoqꝫ officijs eſt ſatiſſacere gratiaſqꝫ referre. Plau. Ci. Immortales tibi ago gratias: agãq̃ꝫ dũ viuã. Nã relaturuꝫ me affirmare non poſſum Tantis enĩ tuis officijs non videor mihi reſpondere poſſe.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN